

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

7. Dies Julii. Time, cùm arriserit Gratia; time, cùm abierit; time, cùm denuò revertetur, S. Bernard. serm. 54. in Cant.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

7. DIES JULII.

Time, cùm arriserit Gratia; time, cùm abierit; time, cùm denuò revertetur,
S. Bernard. serm. 54. in Cant.

Timendum I.
 & cum gra-
 tia, & sine
 gratia.

ECce hîc pro tribus punctis tri-
 plicem timorem. Triplicem
 priùs timendi causam ex S.
 Bernardo accipe: (a) *Gratia*
cùm adest, time, ne non digne opereris ex ea; nam hoc
monet Apostolus: Videte, ne in vacuum gratiam Dei
recipiatis. O si non nesciremus, quantum insit mo-
 menti cuilibet temporis momento, ad incrementum
 gratiæ, & augmentum gloriæ! nullum efflueret tem-
 poris punctum vacuum aliquo virtutis exercitio:
 quælibet respiratio oris, esset ad Deum aspiratio cor-
 dis. Si sciremus, quanta nobis sit promissa merces:
 vel semel ex præscripto virtutis agentibus; foret in-
 tolerandum nobis, cùm possemus centum virtutis
 opera exercere, unius nobis copiam eripi: & quod
 consequens est; accessionem gratiæ illi responsuram.
 Non multum à te petitur; ut sis optimus, tantum
 imitare pessimum, hoc est, hominem avatum: fac
 tantum pro augenda gratia, quantum ille pro ac-
 cumulanda pecunia: pudeat te non facere pro Dei
 domicilio, quod facit avarus pro uno obulo. Nō plus
 à te poscitur pro magna gratia, & gloria, quàm quod
 ultrò peccator molitur pro vitio, & tartaro. Esto cum
 laude; imò cum lucro avarus gratiæ, & attentus lucris
 cælestibus,

(a) 1. Cor. 6.

cælestibus, sint tibi quælibet temporis feriæ, virtutis comparandæ nundinæ. Nunc dies est salutis, potes beneficio gratiæ te salvare. Veniet nox, quando non licebit negotiari. Time ergò, ne si modò negligas negotiari, ante ipsam noctem, veniar tibi illa nox, quæ tibi nolenti cum gratia operari, nihil superfit, quam æternum cruciari.

II. Non modò timendum, cùm gratia ariserit, sed cùm abierit. Rationem excitato Bernardo accipe: *Si recesserit, multò magis timendum est: quia ubi tunc deficit gratia, ibi deficit tu. Time ergò, substralla gratiâ, tanquam mox casurus.* Quis in tam misero statu non timeat à casu? qui non timeat ab eo remotus, qui solus potest amovere omnia timenda? quis non horreat, cùm in pectore habeat, & foveat, quod est horribilium, horribilissimum peccatum? Fors primum, quod committes scelus, erit ultimum, quo mensuram impleas scelerum? Sicut enim divina justitia certam singulis Regnis, Provinciis, urbibus constituit mensuram, certo numero, gravitate peccatorum definitam; quâ impleta, in vindictam exurgit bello, fame, peste, alio vè modo inferendam; ita & singulis hominibus terminum posuit, & annorum, & peccatorum. Quæ porrò sit illa mensura, illi soli exploratum est, qui omnia disposuit in numero, pondere & mensurâ. Qui ergò in primo peccato poterat justè deserere, cur injustus erit, si te deserat in millesimo? Tu cupis perire, quid mirum, si deserat perire cupientem? Quid facit Deus? an semper patitur se contemni? ut jam non putetur esse amplius Deus, qui scelerum judex, & sceleratorum sit vindex? Clamat ejus justitia, clamant Angeli de cælo, clamant

Julius.

Tessera.

525

inmant cacodæmones ex orco; clamant, qui injuriam sustinent in terris: (a) *Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus.* Quid mirum, si audiat has voces? si in inimicos suos exurgat, & in eos exardescat? Time ergo, remotâ à te gratiâ, quia tunc propinqua tibi est justitia.

III. Nec solùm formidabilis tibi sit gratiæ à te abitus; sed ejusdem ad te reditus. Audi ejusdem Bernardi rationem: *Jam si gratia repropitiata redierit, multò amplius timendum, ne forè contingat recidivam pati.* Qui sæpè relabuntur in easdem, easq; mortíferas noxas; hoc habent metuere, ne non possint, in ultimo vitæ periculo, emergere è luto. Quomodo seriò volet, omnia illa esse abolita peccata, quorum propè necessitatem induxit diuturna consuetudo? Quod si dixeris te vadum non posse tranare mane, cùm aqua adhuc exigua est: vel peti, cùm alveus plenus est, & flumen instar maris exundat, quomodo tranare poteris? Si tibi difficile videatur, novellam adhuc vitiorum plantam eradicare; quid facies, ubi profundissimas radices egerit? Quis tibi promittet victoriam contra mille peccata, qui jam prosterneis ab unico peccato? Cassus est labor, & spes inanis; cùm homo, totâ antea ctâ vitâ, immanium pondere criminum jacuit suppressus, consurgere velle jam hinc exiturum, & tunc velle bene vivere, duci defendendum est vivere. Nimis, quàm verum est illud;

Quod nova testa capit, inveterata sapit.

8. DIES

(a) *Psal. 67. 2.*